

806. Почестъ-та и разсужденіе-то (діакрисисъ) между пріятелы-те, треба да е взаимно, то есть и отъ двѣ-те страны.

807. Лудый прави съ безуміе-то си оно ва, кое-то прави и мудрый съ мудрость-та си.

808. Желаніе-то на живота възбранява великы и красны дѣла, и причинява праздность-та и лѣность-та.

809. Колко бы былъ късь животъ-а ако надежда-та не бы го продолжавала!

810. Никой другъ чловѣкъ на свѣта не може истинно да ся называ чловѣкъ, освѣтъ, оный, кой-то никому не ся повѣрява.

811. Надежда-та е една дружина чудна; и хотя ова да не води насъ всегда камъ оно ва, кое-то желаеме, при все това нейна-та дружина угождава намъ.

812. Кой-то лови бисеры-те потънова въ море-то, и кой-то желае величія, прѣминува нощы-те безъ да спи.

813. Великодушни-те ся являватъ въ присутствіе когда иматъ средство да учинатъ благодѣяніе; а криятся, когда са бѣдни, а най-паче не вредятъ никого когда просятъ.

814. Когда гледашъ сиромаша предъ врата-та на богатаго; оплаквай бѣдна-та му участь, что има потреба отъ богатаго, и опла-